

Indispensible Blue (offline)

Bryana Fritz

ma 5/8 en di 6/8

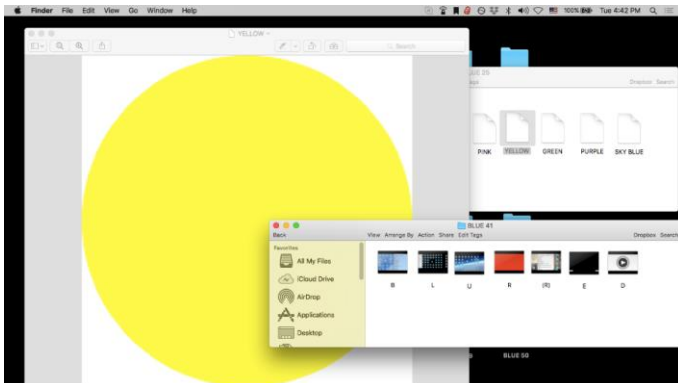
21u

cc DGP (Dactylo)

€ 14 add € 15

45'

ENG

Indispensible Blue kan je zien als een offline dans, maar ook als een desktop gedicht. De titel – een samenvoeging van ‘indispensible’ wat ‘onmisbaar’ betekent en ‘pensible’ wat ‘iets dat in de lucht hangt’ aanduidt - toont aan hoe Bryana Fritz speelt met de veelheid van betekenissen en de wendbaarheid van woorden.

Indispensible Blue dat zowel de vorm aanneemt van een performance, schermafbeelding als tekstwerk cirkelt rond de vraag naar de poëzie van het ‘gebruikerschap’. Het is een desktop dans die de choreografische greep of de dwingende gebruiksvriendelijkheid van de personal computer omzeilt. Het is een gedicht wroetend in openende computermappen, dat zich voor uw ogen ontvouwt in een performance.

on her personal computer in the dark desktop projected on wall

dancing cursor opening folders shattering a poem

“wait for me at the bottom of the pool” - j.s.

As I look towards the illuminated screen in front of me, the darkness of the room falls away towards lesser definition as the white pages of Word processor light my own face.

A figure, bullish (bluish)

As if nailed down and static

A barely moving

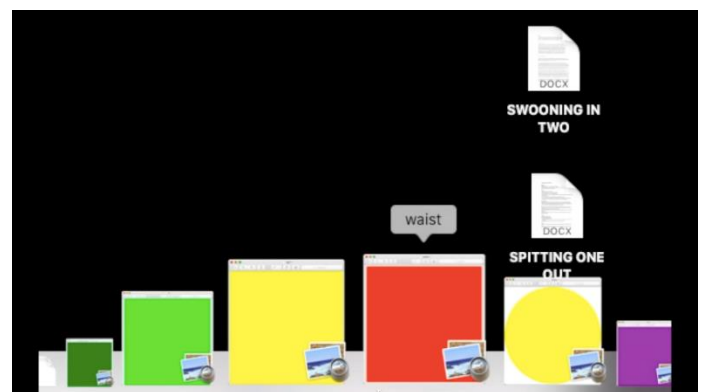
[At midnight, in full screen light, I type] The stroking of hardware and the forming of software gently lure text onto the page - Cambria (Body) 12. Watching the screen in front of me, it reads:

Lying on its back looking towards the sky,
with fifty blue upon the breast,
becoming flat and feeling the fictive water
below.

Flipping over to fantasize a depth it cannot
touch,

accessing one that is just as good, just as
profound.

Turning relatively up right seeing the horizon
where blue meets blue.

(I go one folder deeper - enveloped, asphyxiated, lit) and come across sometimes one must write a cryptic intro or write:

A blueness: How does (one), how does (zero), how does (one), how does (zero)...

If software exerts a choreographic force on the user, how can she employ dance as a means to escape its clutch?

A blueness 2: the everyday user's illiteracy - in the gap and lack of access to the structuring of technology, can she fabricate in its "superficial" use an imagined and profound depth... a dance of poetic excess that drips off the code... an inquisitive movement between use and misuse, domination and submission, form and feeling.

A blueness 3-49: By assuming the role of the everyday user —not a programmer— can she detach herself from co-opting with software's choreographic demands in order to attain a depth, not through mastery, but rather through a way of moving (dancing!) which neither assimilates nor opposes.

A blueness 50: on poetry, on dance, on a bed of software, on surface depth, on submission to form and on the Poetics of Usership.

VAN/MET: Bryana Fritz. ADVIES: Bojana Cvejic, Tom Engles. MET DANK AAN: P.A.R.T.S. Research studios, Jan Ritsema, Camille Durif Bonis.

BIO

Bryana Fritz is danser, choreograaf en schrijver. Ze woont en werkt in Brussel. Haar werk situeert zich op de intersectie tussen poëzie en performance en dit sinds kort ook in duet met de user interface van OS X. Ze werkte als performer ook voor Anne Teresa de Keersmaeker, Xavier le Roy en Michiel Vandevelde. Sinds 2016 werkt ze ook samen met Henry Andersen onder de naam Slow Reading Club.

